

[Johan Nielsen.]

fordi vi har store skibe med en lang aktionsradius.

Derfor forekommer det mig, at de har ret, som har nævnt, at når man skal udbygge det grønlandske erhverv — og det turde være det primære, hvis folk skal leve der oppe — så kan man kun udbygge det ved, at grønlænderne får skibe noget lignende dem, færingerne har, store trawlere, store linebåde, som kan sejle fra sted til sted, alt efter hvor forekomsterne er. Og det kan man kun gøre, som jeg sagde før, ved et samarbejde med færingerne. Man kan tage grønlandske fiskere om bord på de færøske skibe. Man blander dem sammen; de kommer godt ud af det med hinanden, vi har tradition for det, og så lærer de grønlandske fiskere af de færøske fiskere.

For at kunne fiske i arktiske egne kræves der to hovedforudsætninger. Den første er, at man har den hårdførhed, der skal til for at kunne arbejde i det klima. Det har grønlænderne, da de jo er født og opvokset i arktiske egne. Den anden er, at man skal kunne arbejde om bord på de moderne skibe, trawlere og linebåde, og det kan de lære af færingerne.

Jeg kom engang fra Grimsby op til Færøerne med en færøsk trawler, hvor der blandt mandskabet også var nogle grønlændere. Så spurgte jeg skipperen: hvordan klarer de sig, sammenlignet med færingerne? Han pegede på en af dem, som gik henne på for-dækket, og så sagde han: kan du se Jens derhenne, han er så god en mand som nogen, der har trådt på et skibsdæk.

Ja, det er det samarbejde, som jeg mener skal til. Så kan vi færing, når vi nu beder om at bibeholde vores rettigheder og på enkelte områder ønsker at få dem lidt udvidet, sige, at vi har været med til at yde noget for samhørigheden på samme måde, som vi i dag er stolte af, at man ikke behøver at sende danske eksperter til Færøerne, men at det tværtimod er færingerne, som sender eksperter til Danmark. Jeg tænker her ikke mindst på alle de mange navigatorer og maskinmestre, som sejler i den danske handelsmarine.

Jeg har engang læst en historie — den var fra forrige århundrede — om, at en dansk gesandt skulle have foretræde for kejseren af Kina. Kejseren sad i ophøjet majestæt,

og de forskellige gesandter skulle defilere forbi og pege på deres majestæters domæne — der lå et stort landkort udbredt foran kejseren. Det faldt jo let for den engelske gesandt at vise det engelske imperium og heller ikke så svært for den franske, da Frankrig jo dengang havde store besiddelser lige op ad Kina. Men så kom den danske gesandt, og da han så landkortet, fik han en knude i maven, for Jylland og øerne var slet ikke afsat på dette kort. Hvad skulle den arme mand gøre? Så faldt hans øjne på Grønland, som var meget overdimensioneret, sådan som man kan se det på nogle kort, og nonchalant pegede han på Grønland og sagde: Dette, Deres kejserlige Majestæt, er den ringeste del af min majestæts domæne. — I sandhed må din majestæt være en mægtig mand, siden det er den ringeste del af hans domæne, udbrød kejseren af Kina.

Man taler om, at der skal findes forekomster i den grønlandske undergrund, som kan skabe en gylden fremtid for os alle sammen. Indtil da må vi stå sammen om at få det bedste mulige ud af forholdene oppe på Grønland.

Horn: Selv om det er begrænset, hvad jeg egentlig ved om Grønland, har jeg dog tænkt at komme med en enkelt principiel betragtning. Hvis jeg har opfattet ministerens redegørelse rigtigt, forekommer det mig, at man ligesom foregøgler grønlænderne, når der viser sig visse vanskeligheder med beskæftigelsen fiskeri: se, det er meget godt, nu bliver der vanskeligheder med torskene, men så kommer der andre muligheder. Det er muligt, at der findes sådanne muligheder, men jeg er temmelig overbevist om, at den tekniske udvikling både i selve fiskeriet og i fiskeindustrien langt overgår den merbeskæftigelse, der kunne skaffes. Derfor bliver det noget af en narresut, hvis grønlænderne slår sig til tåls med, at det nok er rigtigt, som man siger nede i København, at det ordner sig.

På samme måde med hensyn til naturrigdommene. Der udtrykker ministeren sig ligesom lidt mere forsigtigt. Det var jo at ønske, at der var rigdomme at hente deroppe for vores nation i al almindelighed og for grønlænderne i særdeleshed. Men der er et par enkelte linjer i spalterne, hvor man